Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26856
Copyright: Admont, Benediktinerstift

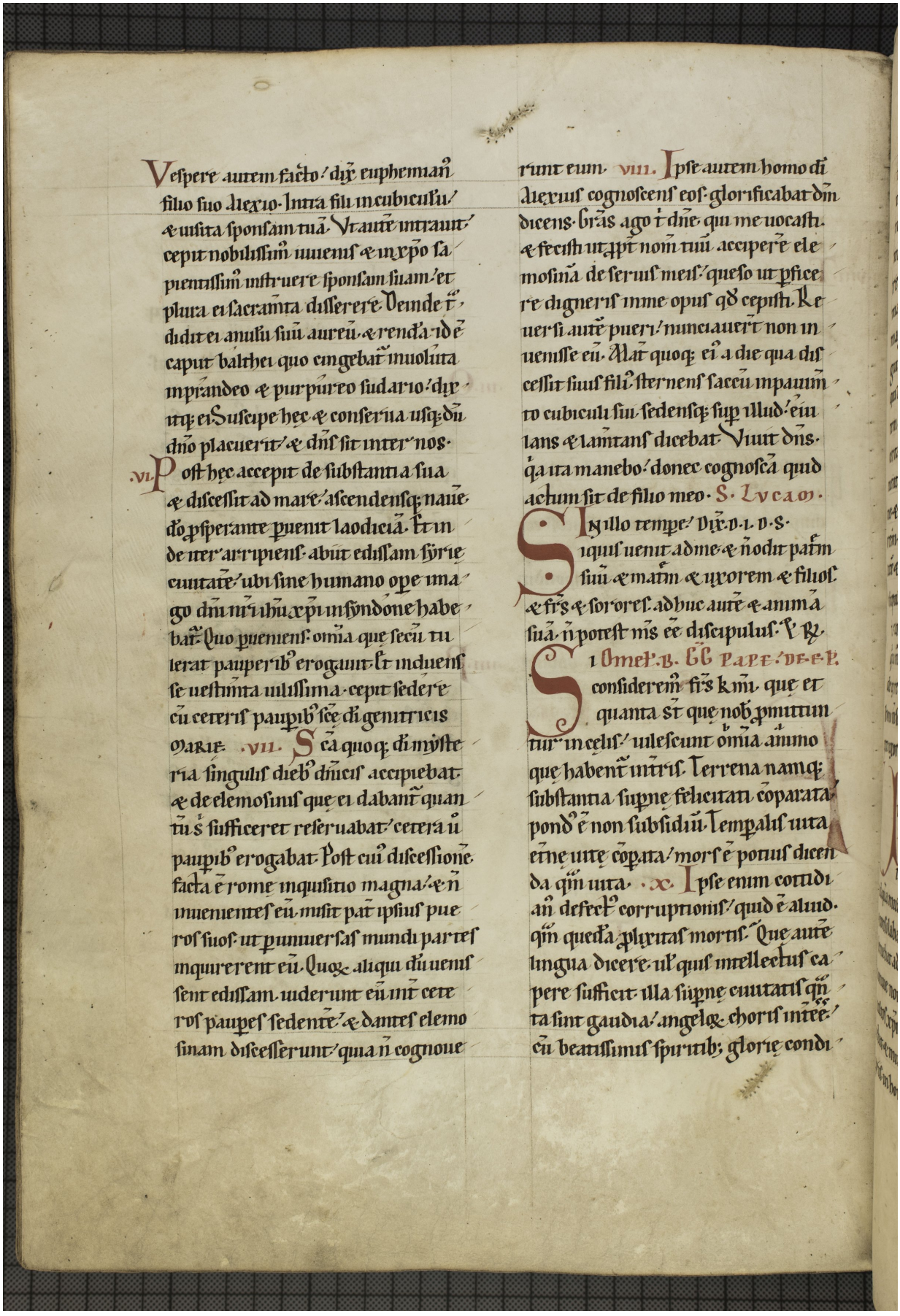

Vespere autem facto / dix̄ euphemiā
filio suo adolescentulo. Intra filiū in cubiculū /
& usita sponsam tuā. Vtautē intrauit /
cepit nobilissimū iuuenē & inexpō sa
pientissimū instruere sponsam suam / et
plura ei sacramenta disserere. Deinde t̄.
didit ei anulū suū aureū. & rendā id ē
caput balthei quo cingebat̄ inuoluta
impādeo & purpureo sudario / dix̄
utq; ei. Suscipe hec & conserua usq; dū
dn̄o placuerit / & dn̄s sit inter nos.

VI. Post hec accepit de substantia sua
& discessit ad mare / ascendensq; naue
do pspera ante puenit laodiciā. Et in
de iter arripiens. abiit edissam syrie
ciuitatē / ubi sine humano ope ima
go dn̄i nr̄i ihu xpi in syndone habe
bat̄. Quo puenies. omia que secū tu
lerat pauperib⁹ erogauit. Et induens
se uestimēta ultissima. cepit sedere
cū ceteris paupib⁹ scē dei genitricis
Marie. VII. Scā quoq; dei mysteria singulis diebus accipiebat.
& de elemosinis que ei dabant̄ quan
tū s̄ sufficeret reseruabat / cetera ū
paupib⁹ erogabat. Post cui⁹ discessionē
facta ē rome inquisitio magna / & n̄
inuenientes eū misit pat̄ ipsius pue
ros suos. ut pmuersas mundi partes
inquirerent eū. Quoq; aliqu dū uenis
sent edissam. uiderunt eū int̄ cete
ros paupes sedentē / & dantes elemo
sinam discesserunt / qua n̄ cognoue
runt eum. VIII. Ipse autem homo di
lectus cognoscens eos. glorificabat dn̄m
dicens. Gr̄as ago t̄ dn̄e. qui me uocasti.
& fecisti ut ap̄t nom̄ tuū. accipere ele
mosinā de seruis meis / queso ut pfice
re digneris inme opus qd̄ cepisti. Re
uersi autē pueri / nunciauerūt non in
uenisse eū. Mat̄ quoq; ei. a die qua dis
cessit suus filius sternens sacceū in pauim
to cubiculi sui. sedensq; sup illud / eum
lans & lamtans dicebat. Viuit dn̄s.
quia ita manebo / donec cognoscā quid
actum sit de filio meo. S. Lucam.

In illo tempe / dix̄. d. i. d. s.
Si quis uenit ad me. & n̄ odit patrē
suū & matrē & uxorem & filios.
& frēs & sorores. adhuc autē & aiam
suā. n̄ potest mis ee discipulus. Ps. Bt.

Sl Omet. B. GG Papē / de e. p.
Si considerem⁹ frēs k̄mi. que et
quanta sūt que nob⁹ pmittun
tur in celis / uilescunt omia animo
que habent̄ intrinsecus. Terrena namq;
substantia supne felicitati coparata /
pond⁹ē non subsidiū. Tempalis uita
eterne uite copata / mors ē ponus dicen
da q̄n uita. X. Ipse enim corrudi
an defect⁹ corruptionis / quid ē aliud.
q̄n quedā plenitas mortis. Que autē
lingua dicere. uel quis intellectus ca
pere sufficit. illa supne ciuitatis q̄n
ta sint gaudia / angelq; chorus intre
cū beatissimis spiritib⁹ glorie condi